

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Bodnár Ágnes ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Tóth Ilona ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott ... jogtanácsos által képviselt **beavatkozó neve (címe)** a Békés Megyei Bíróság 2007. június hó 21. napján kelt 13.P.20.266/2005/68. számú ítélete ellen a felperes által 69. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek és a beavatkozónak fejenként 30.000-30.000 (Harmincezer-Harmincezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 60.000 (Hatvanezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 2005. júniusában nehéz tárgyat emelt, amelynek következtében deréktáji fájdalmai jelentkeztek. A ... Kórház Ortopédiai Osztályán infúziós kezelést kapott, azonban állapotában javulás nem következett be, ezért az alperes idegsebészetre küldték tovább. Itt tájékoztatást kapott a konzervatív kezelés lehetőségéről, illetve ennek eredménytelensége esetére a műtét lehetőségéről. A felperes erős fájdalmai miatt a műtét elvégzése mellett döntött. Az alperesi kórházban a műtétet 2005. július 20. napján végezték el, amelyhez a felperes

írásban hozzájárult. A műtétet követően változatlanul erős fájdalmai voltak, idegbénulás lépett fel, és a tünetek néhány nap elteltével sem enyhültek. A felperes kifejezett kérésére 2005. július 24-én sor került egy második műtetre, amelynek során haematomát távolítottak el. Ezt követően kismértékű állapotjavulás következett be, majd a felperes otthonába távozott. A felperes 2005. augusztus 8. napján az Országos Gyógyintézeti Központ Gerincgyógyászati Osztályának Gerincgyógyászati Nemzeti Központjában jelentkezett, ahol 2005. augusztus 23-án újabb műtétet végeztek el. Ennek során a gerinc stabilizációját és belső fixációját oldották meg implantátum behelyezésével. A műtét után a felperes fájdalmai fokozatosan elmúltak. Az Országos Orvosszakértői Intézet 2005. szeptember 28. napján kelt szakvéleménye a felperes munkaképességének csökkenése mértékét 67 %-ban állapította meg. Az egy évvel későbbi véleményben megállapították, hogy a felperes állapotában számottevő javulás következett be, így 2006. szeptember 25-től munkaképesség csökkenésének mértéke 50 %-os.

A felperes keresetében 10.226.681 Ft összegű vagyoni és nem vagyoni kártérítési igényt terjesztett elő. Állította, hogy az alperesi intézményben őt megfelelő tájékoztatással nem látták el. Jelenlegi állapota orvosi műhiba következménye, melynek oka az első és második műtét sikertelensége, az utókezelés és utógondozás elégtelensége, és ez tette szükségessé a harmadik műtét elvégzését is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperes a kezelésével kapcsolatos szükséges tájékoztatást megkapta és gyógykezelése során az alperes alkalmazottai az egészségügyi törvénynek megfelelően jártak el.

Az alperesi beavatkozó szintén a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt az állam javára le nem rótt eljárási illeték, továbbá az alperes részére perköltség megfizetésére. A felperes személyes előadása, valamint szakértői vélemény alapján megállapítható, hogy az első műtét esetén a felperes tájékoztatása gyakorlatilag teljes körű volt. A felperes az írásbeli betegtájékoztatóban foglaltakhoz képest részletesebb tájékoztatást nem igényelt, így az őt megvizsgáló orvos tájékoztatását maga is kielégítőnek találta. A második műtét tekintetében írásbeli hozzájáruló nyilatkozat csak az altatáshoz lelhető fel, ugyanakkor a felperes által sem vitatottan szóban a műtét elvégzéséhez hozzájárult. Ezen műtét során a haematoma eltávolításán kívül haemilaminectomia elvégzésére is sor került. Erre a felperes szóbeli hozzájárulása nem terjedt ki, ugyanakkor orvosszakértői vélemény alapján megállapítható, hogy a gerinc instabilitását nem ez a beavatkozás okozta, így a harmadik műtét elvégzésének szükségességét sem ez indokolta. Mindebből következően ennek a hiányosságnak a felperesi kártérítési igény tekintetében jelentősége nem volt. Igazságügyi szakértői vélemény alapján az is megállapítható, hogy az alperes a műtéteteket a szakmai szabályoknak megfelelően végezte, a jobb oldali lábfej bénulásnak nem valamely szakmai szabályszegés, mulasztás volt az oka. Legnagyobb valószínűséggel a bénulást az okozta, hogy a gyökök mozgatása miatt kialakult bizonyos idegsérülés, ez azonban a legkíméletesebb műtéti technika

mellett is kialakulhat. Nem történt szakmai szabályszegés akkor sem, amikor az alperes által elvégzett két műtét során a gerinc stabilizálására nem került sor. Az alperes részéről elvégzett beavatkozások indokoltnak tekinthetők, az alperes megfelelő műtéti módszert választott. A beszerzett szakvélemény a kiegészítésekkel a per valamennyi lényeges kérdése szempontjából megnyugtató választ adott, így más szakértő kirendelésére szükség nem volt, az ezzel kapcsolatos felperesi bizonyítási indítvány teljesítését mellőzte. Ugyancsak mellőzte a harmadik műtétet végző orvos ismételt megkeresését is, ugyanis a hozzá feltenni indítványozott kérdések szakértői kompetenciába tartoznak, amelyre vonatkozóan a szakvélemény és kiegészítései megfelelő válaszokat tartalmaznak.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és ugyanezen bíróság új eljárásra történő utasítását. Kártérítési igényét 1.000.000 Ft-ban tartotta fenn. Álláspontja az volt, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a felperes tájékoztatása teljeskörű volt. A tájékoztatás nemcsak hiányos, de szakmailag is aggályosnak tekinthető. A beleegyező nyilatkozattal összefüggésben állította, hogy a második műtét alkalmával ilyen aláírására nem került sor, ennek ellenére azt nem vitatta, hogy a haematoma eltávolításához szóban hozzájárult. Semmi sem indokolta azonban a beavatkozás kiterjesztését, így hozzájárulása nélkül további beavatkozás elvégzésére lehetőség nem lett volna. Változatlanul állította, hogy a szakértői véleményben ellentmondások vannak, amelyekre már az elsőfokú eljárás során a 2007. május 24-én kelt beadványában észrevételeit megtette. Ezek az idegsérüléssel az implantátummal és a hegképződéssel kapcsolatos eltérő felperesi álláspontot fogalmazzák meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte. Álláspontja az volt, hogy az alperesi intézmény orvosai az egészségügyi törvényben rögzítetteknek megfelelően jártak el, magatartásuk és a felperes jelenlegi panaszai között ok-okozati összefüggés nincsen. A felperesi fellebbezésben hivatkozott szakmai álláspont megegyezik az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozataival, arra az alperes már az elsőfokú eljárás során részletesen nyilatkozott, ugyanakkor a másodfokú eljárás során A/2. sorszám alatt csatolt szakvéleménnyel is cáfolni kívánta a felperesi szakmai hivatkozásokat.

A beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Előadta, hogy az elkészült szakértői vélemény aggálytalanul alátámasztja, hogy a felperes egészségügyi ellátása során alkalmazott műtét a hazai gyakorlatban általánosan elfogadott, s alkalmas a felpereséhez hasonló esetek gyógyítására. A műtéti beavatkozás indokolt, a választott módszer megfelelő, s a leírás szerint a műtét tényleges elvégzése is megfelelő volt. Nem kifogásolható az, hogy az írásbeli betegtájékoztatóban kifejezetten nem szerepel, hogy esetlegesen további stabilizációs műtét válhat szükségessé. Nem garantálható egy hasonló beavatkozás komplikációmentessége esetén sem, hogy a beteg teljesen panaszmentes állapotba kerül. Nyomatékkal utalt arra, hogy szakmai szabályszegés

az alperes részéről nem volt megállapítható. A második beavatkozás előtt és alatt észlelt és eltávolított vérzés a műtét ismert szövődménye, akár csak az ideggyök mobilizálás során kialakuló idegsérülés is. Ezen ismert szövődmények a leggondosabb műtéti technika

mellett is kialakulhatnak. Ugyanez állítható a sebgennyedésről is, melyet alperes alkalmazottai időben felismertek, s a szövődményt előírászerűen gyógykezelték. Rámutatott arra, hogy a második műtét alkalmával elvégzett haemilaminectomia a panaszt gerinc-instabilitásnak nem releváns okozója. Felhívta a figyelmet arra, hogy a felperes természetes eredetű megbetegedése eredményeképpen a jobb lábfej gyengesége, vagy megbénulása műtéti beavatkozás nélkül is kialakulhat. A porckorong degeneráció önmagában gerinc instabilitást okoz. A műtéti beavatkozások ezt fokozzák. A hegesedés minden hasonló műtét esetén fellép, ám az első műtét iratanyagából nyilvánvaló, hogy hegesedés a legelső műtétet megelőzően is fennállott. A kiegészített szakértői vélemény aggálytalan, nem homályos, nem hiányos, nem áll ellentétben önmagával és a per egyéb adataival, ezért új szakértő kirendelésére nem volt szükség. A felperes betegsége, egészségi, pszichés állapota nem indokolta a „szokásost meghaladó”, különös írásbeli tájékoztatást, így a felperes tájékoztatáshoz való joga sem sérült. A felperes jelenlegi egészségi állapota nem ellátásbeli, foglalkozási szabályszegés, magatartás, vagy mulasztás eredménye, hanem természetes eredetű megbetegedésének következménye, illetve az elvégzett műtétek ismert, ám nem tipikus szövődménye. Ezért a felperes állított panaszai és az alperes által elvégzett beavatkozások között releváns okozati kapcsolat nincsen.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetései is helytállóak. A felperes az első műtétet megelőzően megfelelő tájékoztatásban részesült, a perben felmerült bizonyítékok - így a felperes személyes előadása, a kezelőorvos vallomása, az írásbeli beleegyező nyilatkozat és a szakértői vélemény együttes adatai - alapján megállapítható, hogy a műtéttel kapcsolatos szokásos mértékű és gyakorlatilag teljes körű tájékoztatás elegendő volt, a felperes maga sem igényelt állapotával összefüggésben részletesebb tájékoztatást. A második műtéttel kapcsolatos beleegyező nyilatkozat kétségtelenül teljeskörűen nem felelt meg az egészségügyi törvény előírásainak, azonban helytálló az a megállapítás, hogy ennek a harmadik műtét szükségessége, vagy a felperes jelenlegi állapota vonatkozásában releváns jelentősége nincsen, ez a mulasztás olyan károsodásban megnyilvánuló eredménnyel nem járt, ami az alperes marasztalását megalapozhatná. Az orvosszakértői vélemény az ítéltábla álláspontja szerint is aggálytalan és az ítékezés megfelelő alapjául szolgálhat, etekintetben mind az alperesi fellebbezés mellékletében, mind a beavatkozási fellebbezésben írt orvos-szakmai szempontok egyértelműen a perbeli igazságügyi szakértői vélemény álláspontját erősítik meg, mellyel az ítéltábla maradéktalanul egyetért. Az alperes a műtéteket a szakma előírásainak megfelelően, indokoltan végezte, megfelelő műtéti módszert választott, mulasztás részéről nem állapítható meg. A felperes utóbb fellépő fájdalmai, egészségi problémái pedig vagy az ismert szövődmények körébe tartoznak, vagy nem állnak okozati összefüggésben az alperesnél végzett invazív beavatkozással. Ilyen körülmények között hiányzik a kártérítési felelősség

Pf.III.20.404/2007/5. szám

valamennyi szükségképpeni eleme, ezért az elsőfokú bíróság indokoltan utasította el a felperes alaptalan kereseti kérelmét.

A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján - helyes indokaira figyelemmel - helybenhagyta. A felperes a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése és 83. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll az alperes és a beavatkozó jogi képviselőjével kapcsolatosan felmerült és az ítéltábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, /5/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított 25.000 Ft + 20 % ÁFA mértékű ügyvédi munkadíjból. A fellebbezés pertárgyértékére figyelemmel a felperes peresztessége folytán az 1990. évi XCIII. törvény 74. § /3/ bekezdésére figyelemmel, a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /2/ bekezdése, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles a fellebbezési eljárás illetékét viselni.

Szeged, 2007. december 3. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
előadó bíró

Dr. Lakatos Péter sk.
táblabíró